

Religious Pluralism in the Islamic Penal Code

تکثرگرایی دینی در قانون مجازات اسلامی

محسن حمیدی پور

دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

Mohsen Hamidipour

PhD Student in Criminal Law and Criminology, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran, Tehran, Iran

mohsenhamidipour72@gmail.com

6541https://orcid.org/0000-0002-2849-

Abstract

The purpose of this study is to examine the approach of the Iranian legislature to religious diversity and the rights of religious minorities, specifically in the realm of substantive criminal law that reflects the rights and freedoms of individuals. To this end, we will explore the "Fegh" based theories, deeds of muslim leaders (Imams) and criminal law itself. Accordingly, as we will see, in spite of strong intellectual foundations in relation to religious Tolerance and acceptance of the rights of different religions, the legislature merely adheres to some popular theories or cites some common interpretations that discriminate between Muslim and non-Muslim offenders. In this article we argue that current state of criminal law toward religious minorities is not fair and as we show there are other fair and equal basis in Islamic Theories which endorse non discriminate legislation toward non-Muslims.

Keywords: Pluralism, Religious Equality, Criminal Code, Religious Tolerance, Fairness.

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی رویکرد قانونگذار ایرانی نسبت به تنوع مذهبی و حقوق اقلیت های دینی به طور خاص در قلمرو قوانین ماهوی کیفری که منعکس کننده حقوق و آزادی های افراد است می باشد. به همین منظور ما به کنکاش در احادیث معصومین (ع)، نظریات فقها و تحلیل مواد مربوط که حسب مورد قابل به تفکیک نحوه مجازات مرتکبین مسلمان و غیرمسلمان شده است خواهیم پرداخت. بر این اساس همان طور که ملاحظه خواهیم کرد علیرغم بنیان های فکری قوی در رابطه با رواداری مذهبی و پذیرش حقوق ادیان و مذاهب مختلف، قانونگذار در مواردی صرفا با تبعیت از برخی نظریات مشهور یا استناد به برخی تفاسیر شاذ قابل به تبعیض میان بزهکار مسلمان و غیرمسلمان شده به طوری که در برخی موارد مجازات صرفا به دلیل وصف ذهنی غیرمسلمان بودن حتی به سلب حیات نیز می رسد و در مورد بزه دیده واقع شدن نیز در مواردی از جمله قصاص ملاحظه می شود که امکان قصاص مسلمان به خاطر قتل غیرمسلمان وجود ندارد، پرواضح است که این موارد به لحاظ موازین انصاف و کرامت انسانی خالی از وجه است. حال سوالی که مطرح می شود این است که آیا به راستی سیاست فقهی اسلام در رابطه با اقلیت های غیرمسلمان ثابت و غیرقابل تغییر بوده و یا می توان قرائت های دیگری را نیز ارائه داد؟ و ما در این پژوهش به انتقاد از رویکرد قانونگذار پرداخته و با استناد به آموزه هایی همچون قاعده درأ و نیز نظریات سایر فقها قابل به این هستیم که قانونگذار ما می تواند رویکرد مساوات طلبانه ای را نسبت به این دسته از اقلیت ها اتخاذ نماید.

واژگان کلیدی: تکثرگرایی، برابری دینی، قانون مجازات اسلامی، رواداری دینی، انصاف.

Received: 2021/05/31 - Review: 2021/08/10 - Accepted: 2021/10/13

دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۳/۱۰ - بازنگری مقاله: ۱۴۰۰/۰۵/۱۹ - پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۷/۳۱